

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2021 pentru modificarea și completarea Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. – Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33 din 28 aprilie 2021 pentru modificarea și completarea Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 29 aprilie 2021, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, după punctul 1 se introduce un nou punct, pct. 1¹, cu următorul cuprins:

„1¹. La articolul 3, litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

«j) *stat de primire* – orice stat care este membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, precum și oricare alt stat, membru al Organizației Internaționale a Muncii.»”

2. La articolul I punctul 5, alineatul (2) al articolului 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Interpunerea altor categorii de intermediari între agentul de plasare sau furnizorul de servicii de plasare a forței de muncă, persoana

mediată și angajatorul străin este interzisă, cu excepția cazurilor reglementate de legislația statului de primire.”

3. La articolul I, după punctul 5 se introduce un nou punct, pct. 5¹, cu următorul cuprins:

„5¹. La articolul 6, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:

«(3) În sensul prezentei legi, este interzisă medierea a cărei finalitate o reprezintă stabilirea unui alt tip de raport juridic decât cel de muncă.»”

4. La articolul I punctul 7, litera d) a alineatului (2) al articolului 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) asigurarea de sănătate, sau, după caz, abonamentul medical privat, pe perioada contractuală sau angajamentul că angajatorul lucrătorului sezonier încheie pentru acesta, pe perioada contractuală, asigurarea de sănătate sau, după caz, abonamentul medical privat.”

5. La articolul I punctul 9, alineatul (7) al articolului 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Agenții de plasare a forței de muncă și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a se asigura că, anterior deplasării acestora, lucrătorii plasați la muncă în străinătate dețin toate documentele necesare accesului și exercitării dreptului la muncă în statul de primire.”

6. La articolul I, după punctul 9 se introduce un nou punct, pct. 9¹, cu următorul cuprins:

„9¹. La articolul 11, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin. (9), cu următorul cuprins:

«(9) Agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a se asigura că lucrătorii plasați la muncă în străinătate beneficiază de timp suficient pentru studierea ofertelor ferme de muncă, anterior semnării contractelor, și că le-a fost explicat conținutul acestora, în detaliu. Durata minimă a timpului alocat studierii ofertelor ferme de muncă și explicării acestora este de 5 zile, în cazul lucrătorilor aflați la prima mediere. În cazul lucrătorilor care, anterior, au mai beneficiat de servicii de mediere durata minimă a timpului alocat studierii ofertelor ferme de muncă și explicării acestora, este de 2 zile.»”

7. La articolul I punctul 13, articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. – În cazul plasării în străinătate a unor cetățeni români fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 11 alin. (2) și art. 12, agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă sunt obligați să suporte costurile aferente repatrierii cetățenilor români în cauză, în baza documentelor justificative, dacă aceste costuri nu sunt suportate de către angajator.”

8. La articolul I punctul 14, articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. – În cazul plasării în străinătate a unor lucrători cetățeni români, care, după semnarea contractului de mediere, nu își respectă obligațiile ce decurg din acesta, lucrătorii sunt obligați să achite o sumă reprezentând contravaloarea cheltuielilor efectuate de către agentul de plasare sau de către furnizorul de servicii de plasare a forței de muncă, în baza documentelor justificative, fără ca această sumă să depășească 200 euro/lucrător, cu excepția cazului în care au fost agreate contractual și plătite alte sume.”

9. La articolul I punctul 16, litera a) a alineatului (1) al articolului 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) efectuarea de către agenții de plasare a forței de muncă sau de către furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă în străinătate a activității de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate, cu încălcarea prevederilor art. 6 alin. (1) și (2), cu amendă de la 15.000 lei la 20.000 lei;”

10. La articolul I, după punctul 16 se introduc două noi puncte, pct. 17 și 18, cu următorul cuprins:

„17. *La articolul 19 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:*

«a¹) încălcarea prevederilor art. 6 alin. (3), cu amendă între 25.000 lei și 40.000 lei;»

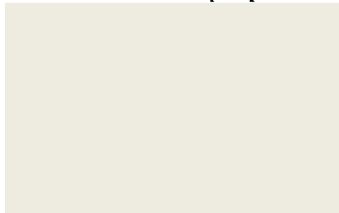
18. *În tot cuprinsul legii, sintagma „stat de destinație” se înlocuiește cu sintagma „stat de primire”.*”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

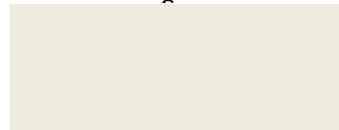
p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE
SENATULUI

FLORIN-CLAUDIU ROMAN

ANCA DANA DRAGU

București, 13 decembrie 2021.
Nr. 296.